Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (δεύτερο τμήμα)
της 30ής Σεπτεμβρίου 2010

Υπόθεση F-36/05

Gudrun Schulze
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα προσλήψεων προ της ενάρξεως ισχύος του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες περί κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε κλιμάκιο — Άρθρο 32 του ΚΥΚ — Άρθρα 2, 5 και 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Διάκριση λόγω ηλικίας — Ίση αμοιβή για εργασία ίσης αξίας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Καθήκον αρωγής»

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ με την οποία η G. Schulze ζητεί την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 2005, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς της και, αφετέρου, της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Οκτωβρίου 2004, περί κατατάξεώς της στον βαθμό A*6, κλιμάκιο 2· επικουρικώς, η G. Schulze ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή να της καταβάλει αποζημίωση.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Έκαστος των διαδίκων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Ιδιότητα μονίμου υπαλλήλου — Προϋποθέσεις κτήσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 3)

2. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διορισμός σε βαθμό — Καθιέρωση νέας διαρθρώσεως σταδιοδρομιών με τον κανονισμό 723/2004 — Μεταβατικές διατάξεις περί κατατάξεως σε βαθμό
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 7 § 1, 27, εδ. 1, και 29 § 1· παράρτημα XIII, άρθρο 12 § 3· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

3. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διορισμός σε βαθμό — Καθιέρωση νέας διαρθρώσεως σταδιοδρομιών με τον κανονισμό 723/2004 — Μεταβατικές διατάξεις περί κατατάξεως σε βαθμό
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα XIII, άρθρο 12 § 3· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

4. Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως εργασίας — Καθορισμός του επιπέδου θέσεως προς πλήρωση
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 5 § 4, 7 § 1, και 62, εδ. 1· παράρτημα I· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

5. Υπάλληλοι — Αρχές — Καθήκον αρωγής που υπέχει η Διοίκηση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Όρια
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα XIII, άρθρο 12 § 3)

1. Από το άρθρο 3 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ) προκύπτει ότι ο διορισμός υπαλλήλου επέρχεται υποχρεωτικώς με μονομερή πράξη της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχή, η οποία ορίζει την ημερομηνία από της οποίας αρχίζει να ισχύει ο διορισμός, καθώς και τη θέση στην οποία τοποθετείται ο υπάλληλος. Επομένως, μόνον εφόσον έχει εκδοθεί αντίστοιχη ατομική απόφαση, δύναται ο επιτυχών γενικού διαγωνισμού να διεκδικήσει την ιδιότητα του υπαλλήλου και, κατά συνέπεια, να αξιώσει την ευνοϊκή για τον ίδιο υπαγωγή στο καθεστώς του ΚΥΚ.

(βλ. σκέψη 48)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 11 Ιουλίου 2007, T-58/05, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-2523, σκέψεις 54 και 55

2. Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν δύναται να παρεμβάλλει εμπόδια στην ελευθερία του νομοθέτη της Ένωσης να επιφέρει ανά πάσα στιγμή στις διατάξεις του ΚΥΚ τις τροποποιήσεις που κρίνει σύμφωνες με το συμφέρον της υπηρεσίας, έστω και εάν πρόκειται για τροποποιήσεις οι οποίες καθιστούν τις διατάξεις του ΚΥΚ δυσμενέστερες των προϊσχυουσών, διότι, σε αντίθετη περίπτωση, ελλοχεύει ο κίνδυνος πλήρους νομοθετικής παραλύσεως.

Συνεπώς, στο πλαίσιο της αναθεωρήσεως του ΚΥΚ, συννόμως ο νομοθέτης, αφενός, όρισε ότι οι επιτυχόντες σε διαγωνισμούς για τους οποίους προβλεπόταν πρόσληψη στον βαθμό Α 7 ή Α 6 προ της 1ης Μαΐου 2004 θα προσλαμβάνονται στο εξής στον βαθμό Α*6 και, αφετέρου, μείωσε, επ' ευκαιρία της εν λόγω νομοθετικής παρεμβάσεως, τις αποδοχές που αντιστοιχούν στους εν λόγω βαθμούς.

Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, ο νομοθέτης δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και, ειδικότερα, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, καθώς είναι πρόδηλο ότι ο περιλαμβανόμενος στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ πίνακας αντιστοιχίας των βαθμών και οι μηνιαίες βασικές αποδοχές ουδόλως λαμβάνουν υπόψη την ηλικία των επιτυχόντων.

Επιπροσθέτως, κατ' εφαρμογήν του κανόνα που απορρέει από τα άρθρα 7, παράγραφος 1, 27, πρώτο εδάφιο, και 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, βάσει του οποίου το επίπεδο των θέσεων καθορίζεται σε συνάρτηση με τη φύση τους, τη σπουδαιότητά τους και το εύρος των καθηκόντων που αντιστοιχούν σε αυτές, ανεξαρτήτως των προσόντων των ενδιαφερομένων, ο περιλαμβανόμενος στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ πίνακας αντιστοιχίας των βαθμών διακρίνει τον βασικό βαθμό Α*5 από τον υψηλότερο βαθμό Α*6, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η εμπειρία που απαιτείται για τις θέσεις αυτού του επιπέδου.

Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ δεν επιτρέπει τη συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας· τουναντίον, το εν λόγω άρθρο επιβάλλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή την υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη την εν λόγω παράμετρο προς το συμφέρον της υπηρεσίας, κατά τον καθορισμό, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, του επιπέδου των προς πλήρωση θέσεων.

(βλ. σκέψεις 58 έως 62)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 22 Δεκεμβρίου 2008, C-443/07 P, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-10945, σκέψη 83

ΓΔΕΕ: 30 Σεπτεμβρίου 1998, T-121/97, Ryan κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1998, σ. II-3885, σκέψεις 98 και 104· 29 Νοεμβρίου 2006, T-135/05, Campoli κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-2-297 και II-A-2-1527, σκέψη 105· προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 86, 89 και 113

ΔΔΔΕΕ: 19 Ιουνίου 2007, F-54/06, Davis κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-165 και II-A-1-911, σκέψη 81

3. Το δικαίωμα που έχουν μισθωτοί απασχολούμενοι στον ίδιο εργοδότη και παρέχοντες εργασία ίσης αξίας να λαμβάνουν την ίδια αμοιβή αποτελεί ειδική έκφανση της γενικής αρχής της ισότητας η τήρηση της οποίας αποτελεί αποστολή του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως. Το δικαίωμα αυτό κατοχυρώνεται, εξάλλου, με το άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα και με τη σύμβαση 111 της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας.

Εντούτοις, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν απαγορεύει τη διαφορετική αντιμετώπιση παρόμοιων καταστάσεων εάν η διαφοροποίηση αυτή δικαιολογείται από αντικειμενικά και καθοριστικής σημασίας στοιχεία, τα οποία υπόκεινται στον έλεγχο του δικαστή.

Στο πλαίσιο της αναθεωρήσεως του ΚΥΚ, η τροποποίηση, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, της αντιστοιχίας μεταξύ των βαθμών και των θέσεων εργασίας ήταν σύννομη, αφού η εισαγωγή εξαιρέσεως από ορισμένους κανόνες του ΚΥΚ των οποίων η εφαρμογή επηρεάζεται κατ' ανάγκην από τη μεταβολή του ισχύοντος καθεστώτος αποτελεί συμφυές χαρακτηριστικό μιας μεταβατικής διατάξεως.

Υπό αυτές τις συνθήκες, η νομική κατάσταση όσων διορίσθηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι μετά την έναρξη ισχύος του αναθεωρημένου ΚΥΚ δεν δύνανται να θεωρηθεί παρόμοια εκείνης των υπαλλήλων οι οποίοι προσελήφθησαν προ της 1ης Μαΐου 2004 και των οποίων ο διορισμός διέπεται από τον παλαιό ΚΥΚ.

Επιπροσθέτως, όσον αφορά την τροποποίηση της διαρθρώσεως των βαθμών, ο νομοθέτης δεν παραβίασε την αρχή της ίσης αμοιβής για εργασία ίσης αξίας καθιερώνοντας για τους υπαλλήλους που προσελήφθησαν μετά την εν λόγω αναθεώρηση αμοιβή συναρτώμενη με τον βαθμό στον οποίο κατετάγησαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, η οποία είναι χαμηλότερη εκείνης που αντιστοιχούσε στους παλαιούς βαθμούς στους οποίους είχαν καταταγεί οι προσληφθέντες προ της 1ης Μαΐου 2004 υπάλληλοι.

Συνεπώς, το γεγονός ότι βοηθοί ή υπάλληλοι διοικήσεως οι οποίοι προσελήφθησαν προ της 1ης Μαΐου 2004 αμείβονται καλύτερα από αυτούς που διορίσθηκαν ως υπάλληλοι μετά την εν λόγω ημερομηνία δεν παραβιάζει την αρχή της ίσης αμοιβής για εργασία ίσης αξίας.

(βλ. σκέψεις 74 έως 79)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 26 Ιουνίου 2001, C-381/99, Brunnhofer, Συλλογή 2001, σ. I-4961, σκέψη 28· προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 77 έως 79 και 105

ΓΔΕΕ: προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 75, 80, 114, 126 και 129

4. Από το άρθρο 7, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 62, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, κατά το οποίο ο υπάλληλος δικαιούται αποδοχών αντίστοιχων προς τον βαθμό και το κλιμάκιο του, προκύπτει ότι, μετά τον καθορισμό του βαθμού και, επομένως, του μισθολογικού κλιμακίου του υπαλλήλου, η τοποθέτηση αυτού σε θέση που δεν αντιστοιχεί στον συγκεκριμένο βαθμό είναι ανεπίτρεπτη. Εν ολίγοις, ο βαθμός και, κατ' επέκταση, η μεταχείριση της οποίας δικαιούται να απολαύει υπάλληλος καθορίζει τα καθήκοντα που δύνανται να του ανατεθούν. Συνεπώς, η αρχή της αντιστοιχίας βαθμού και θέσεως εργασίας παρέχει σε κάθε υπάλληλο το δικαίωμα να αρνηθεί τοποθέτηση σε θέση που δεν αντιστοιχεί στον βαθμό του και, συνεπώς, να αρνηθεί την εκτέλεση καθηκόντων που δεν αντιστοιχούν στις αποδοχές του.

Τούτο δεν αναιρείται από το γεγονός ότι το άρθρο 5, παράγραφος 4, του ΚΥΚ και το παράρτημα I αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 723/2004, για την τροποποίηση του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών, δεν προβλέπουν καθορισμένη αντιστοιχία μεταξύ συγκεκριμένων καθηκόντων και βαθμών. Ειδικότερα, οι εν λόγω διατάξεις δεν τροποποιούν την απορρέουσα από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ αρχή, κατά την οποία ο βαθμός θέσεως προς πλήρωση πρέπει να καθορίζεται κατόπιν συνεκτιμήσεως της σπουδαιότητας των καθηκόντων που αντιστοιχούν σε αυτήν και του συμφέροντος της υπηρεσίας και μόνον αυτού. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει απλώς ότι με την ανακοίνωση κενής θέσεως η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν υποχρεούται να καθορίσει τον ακριβή βαθμό της προς πλήρωση θέσεως. Κατά την άσκηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, η εν λόγω αρχή υποχρεούται, ωστόσο, να μεριμνά ώστε, αφενός, οι διάφοροι βαθμοί για τους οποίους γίνεται μνεία στην ανακοίνωση κενής θέσεως να αντανακλούν επαρκώς τα αντίστοιχα καθήκοντα και, αφετέρου, ο διορισμός σε συγκεκριμένο εκ των βαθμών αυτών να πραγματοποιείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων με γνώμονα, ιδίως, τη σπουδαιότητα των καθηκόντων που πρόκειται να ανατεθούν στον υπάλληλο.

(βλ. σκέψεις 80 και 81)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 7 Μαΐου 1991, T-18/90, Jongen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-187, σκέψη 27· 8 Ιουλίου 2008, T-56/07 P, Επιτροπή κατά Οικονομίδη, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-B-1-31 και II-B-1-213, σκέψεις 82 έως 86· 18 Ιουνίου 2009, T-572/08 P, Επιτροπή κατά Traore, Συλλογή Υπ.Υπ. 2009, σ. I-B-1-39 και II-B-1-223, σκέψεις 38, 40 και 41

5. Η δεσμευτική ισχύς της αρχής της χρηστής διοικήσεως δεν υπερισχύει εκείνης κανονισμού. Το αυτό ισχύει και για το καθήκον αρωγής της Διοικήσεως έναντι των υπαλλήλων της, καθήκον το οποίο αντανακλά την ισορροπία των δικαιωμάτων και των αμοιβαίων υποχρεώσεων που ο ΚΥΚ δημιούργησε στις σχέσεις μεταξύ της Διοικήσεως και των λειτουργών του δημοσίου τομέα και το οποίο πρέπει, συνεπώς, να ασκείται πάντα εντός των ορίων που επιβάλλουν οι ισχύοντες κανόνες.

Συνεπώς, λόγω της θέσεως που η αρχή της χρηστής διοικήσεως και το καθήκον αρωγής κατέχουν στην ιεραρχία των κανόνων, υπάλληλος που διορίσθηκε κατά το διάστημα μεταξύ 1ης Μαΐου 2004 και 30ής Απριλίου 2006 δεν δύναται να προβεί σε επίκληση αυτών προκειμένου να επιτύχει αποτέλεσμα διαφορετικό εκείνου που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, η διάταξη του οποίου δεσμεύει το όργανο κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς του.

(βλ. σκέψεις 86 και 87)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 27 Μαρτίου 1990, T-123/89, Chomel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-131, σκέψη 32· 7 Ιουνίου 1993, T-65/92, Arauxo-Dumay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-597, σκέψη 37· 22 Ιουνίου 1994, T-97/92 και T-111/92, Rijnoudt και Hocken κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. I-A-159 και II-511, σκέψη 104· προπαρατεθείσα απόφαση Campoli κατά Επιτροπής, σκέψη 149

ΔΔΔΕΕ: 23 Ιανουαρίου 2007, F-43/05, Chassagne κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-27 και II-A-1-139, σκέψη 111